

בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

25.5.2025

רת"ק 2471-09-24
פלונית נ' אלמונית

לפני יצחק כהן, שופט עמית

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד יהודה פואח

המבקשת

נגד

אלמונית

ע"י ב"כ עו"ד נתן שוורצמן ואח'

המשיבה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בחיפה (כב' הרשם הבכיר, מר מילאד תלחמי), מתאריך 25.8.2024 בתיק ת"ק 67264-08-23.
2. ההליך בבית משפט קמא נפתח בכתב תביעה שהוגש על ידי המשיבה, המעידה על עצמה כי היא טרנסג'נדרית. בתביעתה עתרה לכך שבית המשפט יחייב את המבקשת לפצות אותה בסכום של 36,400 ₪, וזאת בגין פרסומים פוגעניים ופגיעה בפרטיות, שנעשו על ידי המבקשת ברשתות החברתיות X ו"טוויטר".
3. ברקע הדברים עמד כתב תביעה אחר, שהוגש בתאריך 12.6.2023 על ידי המשיבה נגד רשת "סופר-פארם", בעקבות אירוע שלטענתה אירע לה באחד מסניפי הרשת. לטענת המשיבה, בתאריך 19.6.2023, ולאור הסכמה אליה הגיעה עם רשת הסופר-פארם, המשיבה ביקשה למחוק את התביעה.
4. תביעתה של המשיבה נגד המבקשת בבית משפט קמא, התייחסה לפרסומים שנעשו על ידי המבקשת בקשר עם התביעה שהוגשה נגד רשת "סופר-פארם". כותרת הפרסומים הייתה: "איטם ראשוני! תביעה הוגשה הבוקר נגד סופר פארם כי רוקח אמר "אתה" למישהו שהתחפש

בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 2471-09-24
פלוגית נ' אלמונית

25.5.2025

- 1 לאישה. התחלנו רשמית ... בהצלחה שיהיה פה" (הציטוט לקוח מתוך הפרסום שנעשה
2 ב"טוויטר"). הפרסומים כללו העתק מכתב התביעה שהמשיבה הגישה נגד רשת "סופר פארם",
3 וכללו גם את שמה המלא של המשיבה, כתובתה ומספר תעודת הזהות שלה. הפרסומים הניבו
4 תגובות פוגעניות שונות.
5
6
7 5. סמוך לאחר שהפרסומים נעשו, המשיבה פנתה אל הנמבקשת וביקשה כי הפרסומים יוסרו.
8 הפרסום שנעשה ברשת X הוסר לאחר 17 שעות, אך במהלך הדיון בבית משפט קמא התברר,
9 כי הפרסום ברשת טוויטר נותר על כנו עד לדיון בתביעת המשיבה, במשך קרוב לשנה.
10
11
12 6. בכתב הגנתה הכחישה המבקשת את תביעת המשיבה, וטענה כי מדובר בתביעה קנטרנית
13 שנועדה להלך עליה אימים, ונועדה להשתיקה. המבקשת הוסיפה, כי הפרסום היה מותר, שכן
14 לא היה צו האוסר אותו, והיווה הבעת דעה לגיטימית בנושא השנוי במחלוקת ציבורית. לדעת
15 המבקשת, מינו של אדם הוא נתון ביולוגי, שנקבע בעת לידתו, על פי הרכב הכרומוזומים שלו.
16 המבקשת הוסיפה טענות שונות, המתייחסות לזהות המינית של המשיבה, והכחישה
17 שהפרסומים היו פרסומים פוגעניים. במהלך הדיון בתביעה הוסיפה המבקשת וטענה, כי
18 הפרסומים נעשו בתום לב.
19
20
21 7. בפסק דין מפורט, קיבל בית משפט קמא את תביעת המשיבה. בית המשפט פרט באריכות את
22 טענות הצדדים, וקבע כי פרסום שמה של המשיבה, כתובת מגוריה ומספר תעודת הזהות שלה,
23 "פגעו בפרטיותה, בשלוותה ובתחושת הביטחון האישי שלה". בית המשפט דחה את טענות
24 ההגנה של המבקשת, וכן דחה טענותיה, כי הפרסומים נעשו בתום לב, והוסיף, כי "היה מצופה
25 מה[מבקשת], כפעילת רשת ומשפיעה, לדעת שיש השלכות מהפרסום האסור". עוד קבע בית
26 המשפט, כי "מדובר בפרסום הנוגע לצנעת חייה האישיים של התובעת, פרסום שגרם לה ללעג
27 ולהשפלה כפי שעולה מתגובות בפייסבוק וגם בטוויטר".
28
29
30 8. בסיכומם של דברים, בית משפט קמא קבע, כי "הפגיעה בתובעת הייתה פגיעה ממושכת",
31 הפרסום ברשת טוויטר לא הוסר עד הדיון, במשך כשנה, ולמשיבה נגרמו פחד, לעג והשפלה. על
32 כן החליט בית המשפט לקבל את התביעה ולחייב את המבקשת לשלם למשיבה פיצוי בסך
33 34,600 ₪, ובנוסף לכך הוצאות משפט בסך 800 ₪.

בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 2471-09-24
פלוגית נ' אלמונית

25.5.2025

9. בבקשתה למתן רשות לערער טוענת המבקשת, כי בית משפט קמא שגה בפסק דינו. לטענת המבקשת, כל פסקי הדין שבית המשפט איזכר בפסק הדין סותרים את המסקנה אליה הגיע, ובית המשפט התעלם מכך שמדובר בפרסום מוגן לפי סעיף 18(2), לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 וזאת משום שהמבקשת רק העתיקה פרסומים קודמים. עוד טענה המבקשת, כי הפרסומים מוגנים על פי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות. אזכיר, כי סעיף זה מגן על פרסומים בעניין ציבורי, אשר בנסיבות העניין מצדיק את הפגיעה הגלומה בו. עוד טענה המבקשת, כי תביעת המשיבה הייתה "תביעת השתקה קלאסית", ופרסום פרטיו האישיים של אדם נעשית מידי יום על ידי משרדי הממשלה, ומעולם לא נקבע כי הם פוגעים בפרטיותו של אדם.

10. לעומת טענות בא כוח המבקשת, טענו באי כוח המשיבה, כי מדובר בפסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות, ופסק הדין שניתן אינו מגלה כל עילה המצדיקה מתן רשות לערער עליו. עוד טענו באי כוח המשיבה, כי המבקשת מבקשת למעשה רשות לערער על ממצאיו העובדתיים של בית משפט קמא, ואין כל מקום לסטות מהכלל, לפיו ערכאת הערעור תמנע, בדרך כלל, מהתערבות בממצאים שכאלה. באי כוח המשיבה הוסיפו וטענו, שהפרסומים שנעשו על ידי המבקשת אכן פגעו בפרטיותה של המשיבה, והכחישו את טענות בא כוח המבקשת, כי מדובר בתביעת השתקה. על כן, בתשובתם לבקשה, עתרו באי כוח המשיבה לכך שבקשת המבקשת תידחה.

11. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני מחליט לדחות את הבקשה למתן רשות לערער.

ראשית לכל, וכידוע, על פסק דין של בית המשפט לתביעות קטנות לא ניתן לערער בזכות, אלא ברשות בלבד. הטעם לכך הוא, שבעניינים הנדונים בבית המשפט לתביעות קטנות, שאיפת המחוקק הייתה להשיג הכרעה מהירה בסכסוך בין הצדדים המתדיינים, מבלי להיגרר להליכי ערעור (רע"א 2816/17 דהרי נ' לוי (10.5.2017), בפסקה ט', והאסמכתאות המובאות שם). נקבע בפסיקה, כי הרשות לערער על פסק דין של בית המשפט לתביעות קטנות תינתן אפוא רק במקרים מיוחדים ויוצאים מן הכלל, וכאשר הדבר דרוש לשם תיקון פגם מהותי שנפל בפסק הדין או כדי למנוע עיוות דין חמור (וראו למשל: רע"א 6350/15 אוסטיין נ' דיין (2.12.15); רע"א 1196/15 בר נ' פורטל (19.3.2015)).

בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

25.5.2025

רת"ק 2471-09-24
פלוגית נ' אלמונית

על רקע דברים אלה, ולאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, לא מצאתי שפסק הדין המפורט והמנומק של בית המשפט קמא מקים עילה המצדיקה מתן רשות לערער.

12. ולגופם של דברים: כמו בית משפט קמא, אף אני סבור, שהפרסומים שנעשו על ידי המבקשת פגיעה קשה בפרטיותה של המשיבה. בפרסומים לא היה כל עניין ציבורי זולת הרצון ללעוג למשיבה על כך שעמדה על כך שהרוקח ברשת "סופר-פארם" יפנה אליה בלשון נקבה. גם אם המשיבה נולדה כבן זכר להוריה, זכאית היא להתלבש כאישה, להתנהג כאישה, ולדרוש כי יפנו אליה בלשון נקבה. זאת ועוד, אפילו היה מקום לקבל טענת המבקשת, ולהניח שתביעת המשיבה נגד רשת "סופר פארם" מגלה עניין לציבור, לא הייתה כל הצדקה לכלול בפרסומים את שמה של המשיבה, את כתובתה ואת מספר תעודת הזהות שלה. הדיון בעניין הציבורי יכול היה להתקיים גם ללא פרסום פרטיה המזהים של המשיבה. הפרסומים שנעשו פגעו אפוא פגיעה קשה בפרטיותה של המשיבה, ואזכיר בהקשר זה, שכבר אירעו מקרים בהם גורמים פליליים השיגו פרטים מזהים של אדם, ועשו בהם שימוש לרעה.

על כן, תביעת המבקשת רחוקה אפוא מלהיות תביעה קנטרנית או "תביעת השתקה", והעובדה שאחד הפרסומים לא הוסר אלא לאחר חלוף חודשים ארוכים, שומטת את הבסיס מטענת המבקשת, כי הפרסומים נעשו בתום לב.

13. לא אכחד, כי בתחילה שקלתי שמא יש מקום לשקול מתן רשות לערער ביחס לגובה הפיצוי שנפסק על ידי בית משפט קמא. ואולם, הגעתי למסקנה שאף בסכום הפיצוי אין לכאורה מקום להתערב.

הרשות החברתיות שנוצרו, מאפשרות כיום לכל אדם למצות את חופש הביטוי שלו בקלות רבה, ולהפיץ את דעותיו לקהל רחב. כשם שקל מאוד לפרסם דברים ולהפיצם, כך קל לפגוע באנשים אשר הפרסומים מתייחסים אליהם. לצד היכולת להפיץ בקלות רבה דעות שונות לקהל רחב, ולמצות את הזכות לחופש הביטוי, יש להציב תמרורי אזהרה, שיזכירו לכל מפרסם את החובה להזהר בפרסום, כך שחופש הביטוי לא יהפוך לחופש הביזוי. פסק הדין של בית משפט קמא כמוהו כ"תמרור עצור" המוצב לצד המקלדת. כשם שתמרור "עצור" בכביש, מחייב אדם לעצור את רכבו ולוודא שהוא יכול להיכנס לצומת בבטחה, ומבלי שיפגע במשתמשים אחרים בכביש, כך תמרור האזהרה שליד המקלדת יחייב אדם לשקול, לפני שהוא מקיש על מקש ה-"Enter", שמא הפרסום עלול לפגוע באדם אחר.

בית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

25.5.2025

רת"ק 24-09-2471
פלוגית נ' אלמונית

14. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דוחה את הבקשה.

(ב) הנני מחייב את המבקשת לשלם למשיבה הוצאות משפט בסכום כולל של 5,000 ₪.

(ג) מאליו מובן, כי עם מתן פסק דין זה מבוטלת החלטתי לעיכוב ביצוע חלקי של פסק הדין.

(ד) מזכירות בית המשפט תעביר את הערובה שהופקדה להבטחת תשלום הוצאות המשפט לידי המשיבה באמצעות באי כוחה (עו"ד נתן שוורצמן).

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ה, 25 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

יצחק כהן, שופט עמית

